

La millor
informació:
a
l'instant

l'instant

DIARI DE LA NIT

Llegiu cada dia les
pàgines d'espec-
tacles de
l'instant

UNA GESTA AERONAUTICA

Lincoln Ellsworth, pilot americà, qui a bord de l'avió «Estel Polar» ha travessat d'un vol el continent antàrtic i ha sobrevolat el Pol Sud

Robatori

Leopold Herrero ha denunciat que al seu domicili del carrer de Cortis, número 369, s'ha comès un robatori consistent en 45 gerres que contenien perfums, nombroses armes antigues de foc i blanques y una armadura, la mà de les quals coses no ha pogut precisar.

En el Consell d'aquest matí el Govern s'ha ocupat de la possibilitat d'aixecar l'estat de guerra en algunes províncies

Es concedeix una pensió vitalícia a les famílies de les persones civils mortes a mans dels revolucionaris

Una comissió interministerial s'ocuparà de l'estudi de la reforma de la Constitució

La llei municipal i l'electoral. - L'estatut de Premsa. - La reorganització ministerial

El Consell es tornarà a reunir un d'aquests dies per estudiar el discurs del senyor Alcalà Zamora i fixar el punt de vista del Govern

MADRID, 8. — La «Gaceta» d'avui, entre altres disposicions, publica la llei concedint una pensió vitalícia de 1.500 pessetes anuals amb caràcter general, a les famílies de les persones civils violentament mortes a mans dels revolucionaris a Astúries, León, Palència, Santander o en qualsevol altre lloc d'Espanya que s'haguessin donat circumstàncies anàlogues des del dia 5 al 22 d'octubre darrer.

MADRID, 8. — Des de dos quarts d'onze del matí a tres quarts d'una de la tarda, ha estat reunit el Consell de ministres a la Presidència. El primer ministre que abandonà la reunió, fou el ministre d'Obres Públiques senyor Cid, el qual es limità a dir als periodistes que en la reunió ministerial s'havia tractat únicament d'assumptes de despatx ordinari.

Un altre assumpte que ha examinat detingudament el Consell, ha estat veure el mitjà que els edificis que actualment té llogats l'Estat puguin passar a ésser de la seva propietat, per a la qual cosa s'estudiarà un emprèstit amb el qual es pugui atendre noves construccions en totes les províncies on sigui necessari; en alguna com a Sevilla, tenim la facilitat de poder utilitzar molts dels

(Segueix a la pàgina 2)

DESPRES DEL DESASTRE

Què ha de fer Catalunya?

El que diu el senyor David Ferrer

per Irene Polo

David Ferrer pertany a Acció Catalana. N'ha estat un dels principals directius. Avui, però, consagrat en absolut a tasques de caràcter econòmic, el senyor Ferrer està apartat del corrent passional de la política i, per tant, es troba disposat a presenciar el seu curs, en expectació.

La resposta de David Ferrer a la nostra enquesta ha estat la següent:

—Quina opinió teniu sobre el règim transitori aprovat a les Corts?

—Que no pot contribuir a la pau espiritual de Catalunya i que la protesta que aixecarà l'atac que se'n acaba d'unferir es manifestarà en les primeres eleccions que tinguin lloc, amb un esclat catalanista i esquerista formidable. Aquí no dubta ningú del veritable esperit de la llei suau promulgada; tothom hi veu el primer atac a fons per a arrabassar-nos la nostra Autonomia, i això ha de provocar forçosament una reacció contrària. Com que aquesta llei ha estat encara agreujada per la intervenció de les dretes espanyoles, i les dretes catalanes no hi han oposat la resistència heroica que hauria pogut revaloritzar-les en l'opinió catalanista, la bandera de les reivindicacions catalanes queda, fonamentalment, en mans de les esquerres. Per això preveig, en les primeres eleccions, un triomf esclatant d'aquestes.

Si els partits governamentals no conspiren contra l'autonomia de Catalunya i fossin respectuosos amb la Constitució i la democràcia, no haurien suspès l'estatut, perquè dintre de la llei tots els conflictes plantejats tenien solució adequada, democràtica i jurídica. Si s'hagués fet això, s'hauria evitat el greuge que Catalunya acaba de sofrir, i la nostra vida política i administrativa, ara perturbada, seguiria la seva vida normal. El més dolorós per als qui

hem estat sempre republicans i democràtics, és constatar que la nostra República actua avui tan antidemocràticament com els Governos de l'antic règim.

—Com creieu que s'estructuraran els partits polítics actualment en joc a Catalunya?

Per ara no crec que hi hagi modificacions essencials en l'estructuració i en la ponderació dels partits polítics de Catalunya, que responen a ideologies o temperaments ben diferenciats. Probablement no men desapareixeran alguns grups que tenen més el caràcter de pena d'amics que de partit, i tota la força de la pressió governamental no podrà fer revivir partits completament desacreditats ni donar ufana a plantes exòtiques les arrels de les quals s'estenen més enllà de Catalunya. La direcció de la política catalana està reservada als partits autòctons que en l'esdevenidor, com fins ara, des de varem escombrar el caciquisme històric, són els únics que tenen una força i una vitalitat a la nostra terra.

—Com creieu que hauria d'orientar-se la política catalanista?

—Sobre la base dels partits catalanistes avui existents, gràcies als quals, per comprendre ara realment tots els matisos ideològics i tots els interessos, pot parlar-se amb raó d'un moviment nacional, jo voldria que s'establís entre tots ells un principi de cordialitat, de respecte i de col·laboració per a restablir primer la legalitat violada, i per a consolidar i desenvolupar després el règim de la nostra llibertat. Enfront de tots els enemics d'aquesta, si aleshores cal, envalentonats ara, hem de sostenir tots junts ferrosament la lluita; però, quan assolirem de nou el triomf, hauré de procurar no caure altre cop en els errors passats, i fugir, per tant, de l'actua- ció unilateral d'un partit i procurar establir la col·laboració de tots

en l'estructuració de la nostra Autonomia. Crec que si en comptes d'adoptar el règim majoritari haguessim establert de bon principi el proporcional, la nostra sort seria avui ben diferent.

—Quina ha d'ésser la posició dels partits catalans davant la política general d'Espanya?

—El fonamental per a Catalunya és la seva llibertat, que li permeti resoldre els seus propis problemes d'acord amb la consciència nacional. Per tant, dintre la política general espanyola hem de procurar establir relacions cordials amb els partits que la reconguin. Els qui no acceptin aquell principi, no poden ésser els nostres amics, i menys encara els nostres aliats. Llevat d'això, no crec, però, que haguem de desentendre'ns dels problemes nacionals fonamentals que puguin suscitar-se, i a la solució dels quals cada partit ha de contribuir d'acord amb la seva pròpia ideologia. En altres mots: no crec convenient per a Catalunya una política d'isolament i de no col·laboració, però n'és condició fonamental el ple reconeixement i respecte de la nostra llibertat.

L'acord franco-italià

A tots els cercles diplomàtics es conceptua que la intel·ligència a què han arribat el Duce i M. Laval és una ferma garantia per al manteniment de la pau

ROMA, 8. — Després d'haver signat l'acord franco-italià, el senyor Mussolini ha dit:

«Amb la signatura es donen per concertats uns acords en els quals fixem una actitud comú franco-

italiana en possibles eventualitats. Això és molt important.»

El senyor Laval ha dit que la política que es va a emprendre no va dirigida contra ningú. Ha ofert a tots els governs, sobre un mateix pla d'igualtat moral, la possibilitat d'associar-se a l'empresa que té per fi l'exclusió l'organització de la pau. Ha desmentit formalment les informacions de premsa, en les quals s'assenyalava l'existència d'un acord relatiu a la qüestió del rearmament del Reich — Fabra.

M. LAVAL HA DIT QUE NO CAL DONAR CREDIT A ALTRES VERSIONS QUE LES D'ORIGEN OFICIAL

ROMA, 8. — A propòsit de les informacions en les quals es deia que a més dels comunicats publicats ahir n'existien d'altres, relatius principalment a la qüestió del desarmament, el senyor Laval ha declarat que solament els comunicats oficials, les seves declaracions i les del senyor Mussolini han d'ésser cregudes. Qualsevol altra informació ha d'ésser considerada inexacta o tendenciosa.

L'ambaixador de França al Vaticà, oferí un apart al senyor Laval, qui després d'aquest assistí a una representació a l'Opera, on el públic manifestà xaradorament la seva simpatia per la nova amistat franco-italiana. — Fabra.

LA PREMSA ANGLESA COMENTA AMB SATISFACCIÓ ELS ACORDS PRESOS

LONDRES, 8. — Tota la premsa saluda els acords de Roma com a decisius per a la pacificació d'Europa.

El «Times» assenyalava que sembla que els acords no han produït un gran entusiasme a Berlín. «News Chronicle» diu que el resultat més feliç de les converses seria

(Segueix a la pàgina 2)

LES CONVERSES DE ROMA

Les converses que a Roma han sostingut aquests dies Mussolini i Laval tenen una gran importància per les futures relacions entre França i Itàlia. En el gravat veiem el Duce acompanyant Laval a visitar diversos llocs interessants de Roma. — (Express Foto)

Les peregrinacions a Medina i a la Meca enguany es faran en autoòmnibus

Les ciutats prohibides als cristians no ho seran per uns productes de la nostra civilització com els autos

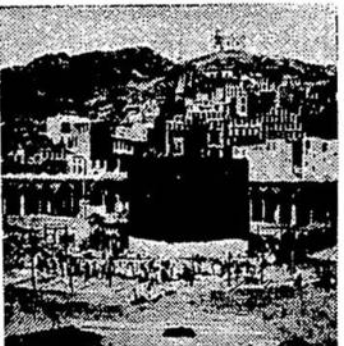
ELS MUSULMANS RESTEN IMPERMEABLES A LA INFLUENCIA ESTRANYA A LLUR RELIGIO I LLURS COSTUMS, PERO ADMETEN COM UNA COSA BEN NATURAL L'AVIO, LA RADIO I L'AUTO

Els camins que seguien les peregrinacions fins ara. — Les línies d'autoòmnibus a través del Desert de Síria i del Desert d'Aràbia ETAPA SIGNIFICATIVA DE L'EVOLUCIO DE L'ISLAM

per Miquel Capdevila

Tots els viatgers i homes d'estudi han constatat que els musulmans constitueixen una religió i un conjunt de races, les més refractàries a les influències exteriors.

Per les planures desèrtiques i per les muntanyes inhòspites el mu-

Vista de la Caaba, mesquita quadrada de la Meca amb la pedra negra coberta amb els tapissos venerats pels musulmans

slimà resta hermètic, impenetrable, impermeable a l'esperit, a les religions, als costums de les races que es barregen amb ell i pretenen convertir-lo a vida més justa, a sentiments més humans.

La silueta blanca presidida pel turbant llis o fístonejat de cordetes, o el vestit europeu exotitzat pel fèc roig, caracteritzen un home fidel a si mateix, segur de posseir la veritat, indiferent a les coses i als éssers...

El cardenal Lavigerie, en fundar la seva orde dels Pares Blancs, per a viure entre els musulmans de l'Àfrica, i fer-los comprendre la falsedat de llur religió els imposà un vestit exactament igual al dels homes als quals havien de predicar el Catolicisme.

Unida la puixança creadora del cardenal amb el mèrit d'homes extraordinaris, han determinat una bella florida de l'orde, però han estat molt pocs els musulmans convertits al Cristianisme.

I per tot el Nord i el Centre de l'Àfrica, seguien els operaris evangèlics llur tasca educadora i benèfica, isolats enmig dels mateixos els quals guaireixen les nafreres repulsiues i ensenyen a treure més partit de la terra, damunt de la qual viuen indiferents, perquè estan segurs que els esperen les delícies del Paradís de Mahoma. El menyspreu dels musulmans

envers les races i religions que no són les seves, i que creuen inferiors, es materialitza en la prohibició absoluta que ells no musulmans puguin posar els peus a la Meca, la ciutat santa que conserva la Caaba o mesquita quadrada, al mig del parí, de la qual resta coberta amb el tapís sagrat la pedra negra que tot musulmà resta obligat a visitar, per poc que pugui almenys una vegada en la seva vida.

Si algun cristià ha pogut penetrar-hi, com el nostre Domènec Badia (o Ali Bey), ha aconseguit el seu temerari intent, vestit de musulmà, parlant la llengua i coneixent els costums del mahometisme tan bé que no ha estat descobert.

Recentment, l'any 1927, l'extraordinària exploradora anglesa Rosita Forbes, qui ha visitat i estudiat molts països abans que home o dona de civilització europea, fracassà del tot en l'intent d'arribar a la Meca.

Malgrat la seva perícia i la seva experiència de la llengua dels costums i de la religió dels àrabs, fou descoberta abans d'arribar-hi i obligada a tornar enrera.

No li va ocórrer cap desventura perquè Rosita Forbes és famosa en tot el món musulmà — les noves s'escaupen pels deserts amb

una rapidesa i una precisió admirables — i els àrabs veuen en ella la criatura sobrenatural que ha resistit les unalitats de la vida bellina intensa. I disposa de tot el poder de l'Anglaterra, amb els agents de la qual els homes fatalistes saben que no és possible de jugar.

Doncs, bé: si els cristians tenen prohibit d'entrar a la Meca no ocorre el mateix als productes de la civilització cristiana. Una cosa tan típicament nostra com l'autoòmnibus arribarà aviat a la Meca, no solament com un caprici d'un príncep musulmà, que viatja en vehicle públic, sinó convertit en vehicle públic, a disposició dels fidels que fan la peregrinació a la Ciutat Santa.

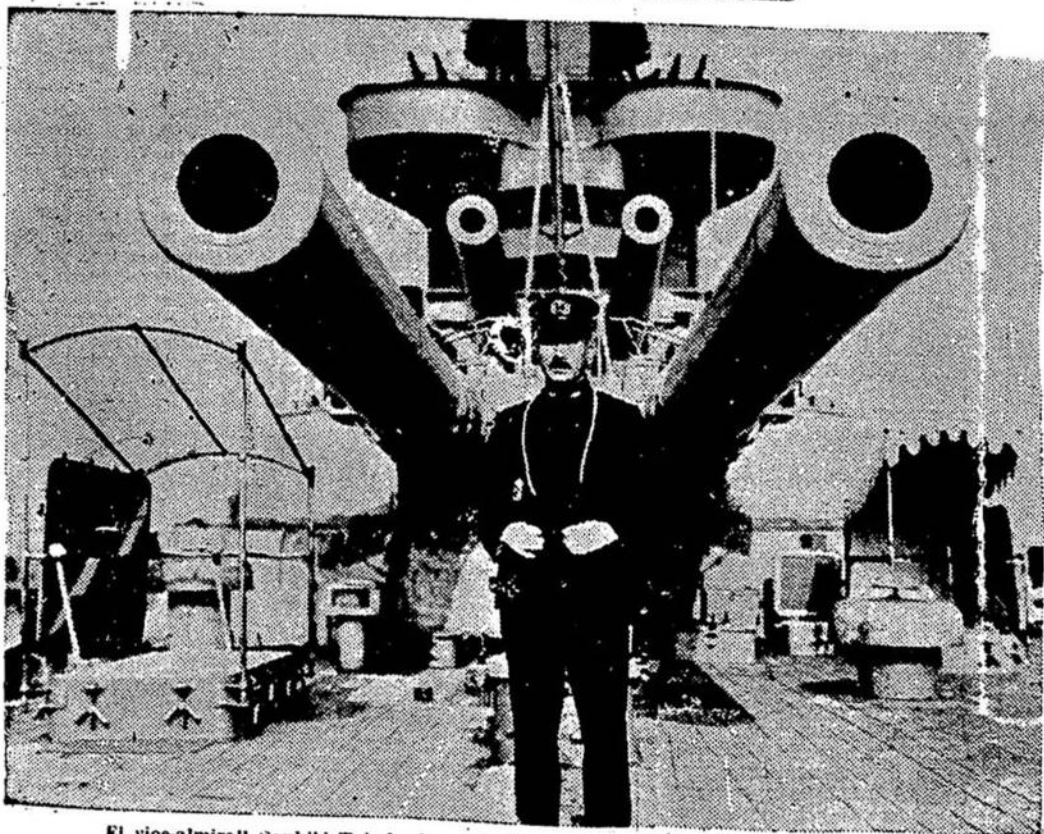
L'autoòmnibus ha entrat en els costums dels àrabs com una cosa natural. Avui hi ha cap de tribu errant que no té altres habitacions que les tendes negres que s'arrapen a la planícia com rats penats en lluernats pel sol; i posseïx un auto es el qual viatja ell amb algun hoste de condició o bé amb la dona preferida, mentre la resta de la tribu segueix viatjant dalt dels camells. També és utilitzat l'auto per a caçar estruços al desert, car corre més que ells i permet d'agarrar-los pel coll des del marxaheu.

(Segueix a la pàgina 2)

Mapa de les regions immediates a la Meca, per les quals afluïxen els peregrins musulmans de tot el món que van a complir la prescripció de l'Alcorà

EL NOU ALMIRALL JAPONES

El vice-almirall Sankiki Takahashi acaba de prendre el comandament de totes les forces de mar japoneses. L'almirall Sankiki Takahashi fotografiat a bord del seu vaixell divisa «Yamashiro». — (Express Foto)

Guia de l'espectador

ACTUALITATS. — Notícies i Reportatges. Vistes de Barcelona.

ARNAU. — «L'etny Lyntons». «La cigarra y la norrmaga» (dibuixos en colors). «Oros».

ASTORIA. — «El monstrio de la selva». «Sor Angelica».

AVENIDA. — «La comedia de la vida». «El monstrio de la selva». «A toda heliza».

CAPITOL. — «Sor Angelica».

CATALUNYA. — «El negro que tenia el alma blanca». Vegeu cartellera especial.

COLISEUM. — «El crimen del Vanities».

KILE. — «Aprendiz de los marinos». «De Eva para acá».

ESPLAI. — «Escuadras romanas». «Ilusiones de gran dama». «Viva la vida».

EXCELSIOR. — «Paprika».

«La voz del peligro» i «Fueros humanos».

FANTASIO. — «Por un millón». Vegeu cartellera especial.

FEMINA. — No hi ha funció.

FLORIDA. — «Es hora de amarnos». «L'etny Lyntons». Vegeu cartellera especial.

KURSAAL. — «El misterio del aquilum» i «Oro en llamas».

MARYLAND. — «Amigazos» (dibuixos). «Zamora» (documental). «Stingaree».

METROPOL. — «El ayudante del general» i «Vales de Viena».

MISTRAL. — «Volando hacia Rio Janeiro». «El compite» Max Baer-Carnera i «Oros».

PARIS. — «El jardin de monasterio». «El escandalo».

PATHE PALACE. — «La voz del peligro» i «Fueros humanos». Vegeu cartellera especial.

PUBLI-CINEMA. — Curiositats. Dibuixos en colors. «Animales marinos del Adriatico».

TIVOLI. — No hi ha funció.

URQUINAONA. — «La isla del tesoro».

Curset sobre la Psicologia en el Cinema

Demà passat, dijous, a dos quarts de vuit, comença a l'Institut Psico-tècnic un curset de quatre lliçons sobre la Psicologia en el Cinema.

La primera lliçó — la de demà passat, és amb el títol de «Reaccions psicològiques de l'espectador». Les altres lliçons seguiran els dijous successius, a la mateixa hora.

Aquest curset — de molt interès i de gran vàlua — és a càrrec del conegut i intel·ligent cineasta, el doctor Jeroni Moragues.

Les lliçons aniran il·lustrades amb la projecció de fotografies i fragments de films.

LOUIS HAYWARD VEU VISIONS EN UN HOSTAL DEL SIGLE XVI

Louis Hayward, que interpreta el paper de Duncan, l'estrella de la pantalla, que intervé anecdòticament en l'acció de «Sorrelli» titlla nova versió parlant de l'obra de Warwick Desping, fou protagonista d'un estrany succeïment mentre es rodaven algunes escenes del film als Cotwolds, districte rural anglès.

ACUAVIVA. ALADY. SANTPERE

etcètera, en

segons la famosa obra de Georges Courteline. Direcció: R. Chealler. Realitzada als ESTUDIS LEPANTO- Barcelona.

Es trobava dormint en una cambra encanotada del «Lygon Arms», hotel que data del segle XVI, quan apareix en la pantalla tota la senyal del «Pelican» i que servei de caserna general al grup filmador.

A mitja nit, va explicar després, fou despertat per un soroll, però tot semblava tranquil. De sobte una mà li tapà la boca. Llavors ferament i aconseguí lluitar-se'n, saltà del llit i encengué la llum, però no va veure ningú.

Molt adalater se'n tornà al llit, deixant la llum encesa, i no es repetí l'incident. Desgraciadament, la gent del cine són notoriament incréduls i quan Hayward conté la seva aventura en dramàtics tons al seixent matí, l'única resposta que rebé fou la de Hope Davy, que encarna Ethel al film, la qual surt que Hayward havia fet una escena massa abundant, que li havia produït un mal somni.

SALONS CINÉS

TEATRE TIVOLI. — No hi ha funció.

FEMINA. — No hi ha funció.

CAPITOL. — «SOH. ANGELICA», en espanyol.

CATALUNYA. — A les 10 de la nit. «EL NEGRO QUE TENIA EL ALMA BLANCA», en espanyol. Antonia Colomé. 1045 nit.

KURSAAL. — A les 945 de la nit. «EL MISTERIO DEL AQUILUM» i «ORO EN LLAMAS» (1110 nit).

ACTUALITATS. — Notícies i reportatges Fox i Vistes de Barcelona.

PATHE PALACE. — «ELLA O NINGUN». «LA VOZ DEL PELIGRO». «FUEROS HUMANOS».

EXCELSIOR. — «LA VOZ DEL PELIGRO». «FUEROS HUMANOS».

CINEMA - MODES

ADMIREU AVUI DUNNE DIX

AMOR SUBIML «STINGAREE»

LES ESTRENES

METROPOL. — «Vales de Viena»

La casa Febrer i Blay va estrenar ahir al Metropol el film Sals, de la producció Gaumont-British: «Vales de Viena».

Els que segueixen el curs del desenvolupament del Cinema anglès, hauran quedat agraïdament sorpresos en veure el progrés que marxa aquest nou film. La seva factura, netament europea, intel·ligent, és de l'escola alemanya, de la bona escola germànica, com «Vuelan mis canciones», etc.

Tot veient-la, per la semblança de l'argument, ens venia a la memòria aquella deliciosa «Guerra de Vales», de l'Ufa.

«Vales de Viena» ens conta unes trifulques entre els Strauss, pare i fill, els famosos músics vienesos.

Els principals intèrprets del film són l'espiritual Gessie Matthews, que coneguérem i admiràrem en «Siempre viva» — una altra bona pel·lícula.

Jessie Matthews i Esmond Knight en el film «Vales de Viena»

anglès — i Edmond Knight, un galan jove molt simpàtic que treballa sense cap mena d'encarcamant.

La direcció d'Alfred Hitchcock, acceptable. A remarcar, els grans «plateaus» amb què juga les escenes, totes de gran fastuositat i de molta justesa en l'ambientació.

La música, brillant, brillantíssima, especialment aquell engrandidor «Danubiu blau», dansat per qualsevol parelles.

La fotografia, especialment els primers plans, molt bona.

El saló molt concorregut i el públic satisfet.

FANTASIO. — «Fácil de amar»

Quan ens disposem a fer la crítica d'aquest film Warner, interpretat per Adolf Menjou i Genevieve Tobin, titulat «Fácil de amar», estrenat també ahir al Fantasio, ens avisen que ha estat retirat del cartell a causa de les dificultats que

Genevieve Tobin

existeixen per a l'exhibició de films, dificultats sorgides per diferències que hi ha entre la Societat d'Autors Espanyols i l'Associació d'Empresaris.

Criem, doncs, balder parlar d'aquesta cinta i esperarem que s'arreglin les coses i que continuï normalment la seva projecció, car es tracta d'un film força interessant, especialment per haver-hi pres part l'artista Genevieve Tobin, que ens fou descoberta en «Semilla», aquella magnífica cinta dirigida per John Stahl, estrenada fa uns tres anys al Fémima.

COLISEUM. — «El crimen del Vanities»

Film Paramount, interpretat per Jack Oakie, Victor Mac Laglen, Carl Brisson i un estol de boniques estrelles.

«Hombres del mañana» és una nova confirmació del gran talent de Frank Borzage

Frank Borzage és avui a la primera fila dels directors. L'antic assistent de D. W. Griffith, d'ençà que en temps del cinema mut i meravellà amb el seu «El setè cel», no ha interromput per res la seva carrera heroica, que es tradueix en una sèrie d'obres de primera categoria. Mai un film d'aquest home no us deixa indiferent, i a Hollywood no hi ha actualment un esperit més inquiet. Frank Borzage és incapaç de fer el mateix que fan els altres, per excel·lent que això sigui. Prefereix més arriscar-se, que seguir els èxits segurs. D'ací que la seva obra pròpia i diversa ofereix una fesomia tan característica. Estil personalíssim, vibració inconfusible, d'un esperit que sent amb vehemència, la passió de les imatges mòbils.

Aquest any, a Barcelona, hauré tingut la sort de veure tres produccions de Frank Borzage: «Furs humans», «El ara qué?» i «Homes de demà». A hores d'ara, els nostres lectors ja coneixen les dues primeres. Acabem de veure la tercera, i podem assegurar que no és gens inferior a les altres. Més aviat gosàrem opinar el contrari.

«Homes de demà» és un film que fa una impressió extraordinària. L'acció no comprèn sinó adolescents. Xicots del carrer Pau i ictos del bàndol de les camises roges. Aquests nois fugien a la guerra. Mirem allò que han après de veure fer els grans, i sobre la qual cosa a l'escola i en els llibres han trobat tota una mitologia engrandida, brodada de paraules inflades de patriotisme, honor, sacrifici, etc. Diríem que és la guerra dissecada en els seus mòbils primordials, tal com poden trobar-se en un home en formació. Però aquells nois lluitaven per dispausar un sol en el qual uns i altres pretenen jugar. I aquesta lluita, en aquells esperits infantils, es revela de tots els protocols d'una lluita armada de veritat. Hi ha provocacions vexants, missions parlamentàries, desercions, actes d'heroisme individual, publicació de bans escrits amb l'eflasc de la literatura guerrera, declaració de guerra, honors militars, en fi, sobre una circumstància fútil, aquells nois bastiran, en una pueril emulació, tota una ficció bèl·lica que no és sinó aquell terreny propici que ha fet tropar sempre la guerra re debò.

El tema — extret d'una obra del conegut escriptor hongarès Franz Molnar — era difícil, difícil quant a la inspiració, i difícil quant a la realització. Respecte al primer, direm que Frank Borzage ha fet prova d'un tacte que es fa admirar. El seu film no és cap panegíric ni cap blasme. És així posar el que ha irritat a molts crítics. Aquesta dura impossibilitat del realitzador, que no s'engresca ni tant

fort, contrastat amb una part comica molt divertida. Es sabut que Jack Oakie i Victor Mac Laglen donen sempre molta mobilitat i gràcia als films.

L'argument és fa interessant, i és presentat amb luxe.

Els números musicals i de revista — es tracta d'uns crims que passen al famós teatre «Vanities» — molt vistosos i bonics.

M. CALVERT

Tivoli i Fémima

Avui no obrirà cap d'aquests dos cinemes en vista que els són prohibits per la Societat d'Autors les cintes que successivament van anunciant-se d'estrena.

Sembla que la Societat d'Autors reclama uns drets per a l'exhibició de films, que l'Associació d'Empresaris no reconeix, i per això vénen les prohibicions.

Desistim, en benefici de tots, que s'arribi aviat a un acord.

La prova d'avui de «Crisis mundial»

Atlàntic Films ha presentat avui al Pùbli-Cinema, en sessió especial, privada, per a empresaris, premsa i Radió, el film tot just acabat de rodar per Benito Perojo als Estudis de la C. E. A., de la Ciudad Lineal, titulat «Crisis mundial».

Es tracta d'una bonica comèdia interpel·lada per Antònia Colomé, Miguel Ligeró, Ricard Núñez i Altonso Tudela.

L'argument és alegre i molt divertit. La fotografia immillorable. La sonoritat, més bona que la que ens tenia acostumats la C. E. A., és a dir, perfecta.

Ha produït molt bona impressió. Ja tindrem ocasió de parlar-ne quan sigui estrenada la cinta en públic.

De moment, cal felicitar la casa productora, Atlàntic Films, per l'interès en la tra d'elements del film que reeixirà a bastament, a jutjar per aquest primer contacte.

Cinema MISTRAL

Calàbria, 38 Telèfon 32302

Calefacció central. Sessió contínua Avui:

VOLANDO HACIA RIO JANEIRO per Dolores del Rio.

COMBATE BAER-CARNERA gran film esportiu patrocinat per la Federació Espanyola de Boxa.

ORO

MARYLAND

Plaça Urquinaona, 6. Tel. 21966

Avui, nit, a les deu:

La isla del Tesoro Producció M G M per Wallace Beery Jackie Cooper i Lionel Barrymore

KURSAAL

AVUI Bill Boyd i Mae Clarke en

ORO EN LLAMAS

el film de l'emoció SICE

Notes informatives

LES BALADES POPULARS HAN DE CANTAR-SE AMB EL COR. OPINA CONSTANCE BENNETT

Orec que qui canti balades populars ha de cantar-les amb el cor de qual cosa hauria d'ésser lògica i natural, parlant el llenguatge de la música que tothom entén.

Així s'expressa Constance Bennett, protagonista de «L'estrella del Moulin-Rouge», referint-se a les delicioses cançons que canta en aquesta producció musical de la 20th Century, que distribueixen els Artistes Associats.

Josep M. Schenck i Darryl F. Zanuck, productors d'aquesta entenedora versió cinematogràfica de l'obra teatral francesa de tant d'èxit, estaven entusiasmat amb les aptituds vocals que Constance Bennett evidencià en els primers metres que es rodaren. Però Connie, com l'anomenen familiarment els seus amics, acabada la pel·lícula, atribuïa les seves aptituds al fet d'haver cantat sempre melodies agafoses, des que era molt jove.

«Cantar en l'òpera o en un con-

CONSTANCE BENNETT

Constance Bennett, és filla de Nova York, i el seu pare és Richard Bennett, bon artista del cinema, que hem vist treballar en molts films, entre ells: «Dr. Arrowsmith», «Nana», etc.

Constance Bennett és la germana de Joan Bennett, una altra bona artista. Els Bennett tenen un nom ben prestigiós i popular en el món del Cinema.

Constance Bennett ha interpretat, papers importantíssims. «Recordes» «Nacida para arcar», «Hollywood conquistado», etc.

Actualment es prepara una estrena d'un bonic film de Constance, «La estrella del Moulin Rouge», que sin o hagués estat pel·lícula que hi ha entre la Societat d'Autors i la d'Empresaris, ja hauríem pogut veure al Tivoli.

«El hàbit no hace el monje». Per a ella tota la importància dels seus rols depèn del vestit i necessita que per a cada escena se li confeccioni l'adequat vestit que li faci sentir i moure's segons les circumstàncies.

Quan va amb un elegant vestit de nit Mae pot moure's, actuar, parlar com una gran dama, cosa que li seria impossible de fer si hagués de filmar la mateixa escena vestida de qualsevol altra manera.

Quan porta un vestit sastre és la perfecta dona de negocis, ocupada en els seus assumptes, fent compres, tractant els homes com als seus iguals, sense coqueteria ni fèminisme. Quan vesteix faldilla

El film del cor dels infants per a la Humanitat tota. AVIAT ESTRENA AL

Hombres del mañana **MARYLAND**

FILM COLUMBIA-CIFESA. Plaça Urquinaona, 5. Telèfon 21966

cert seria cosa molt diferent, confessa la més rossa de les Bennetts. «Allí hom es mou en el regne de la música formal en el qual la veu ha d'ésser educada d'acord amb certes tradicions».

«Les cançons que canto en «L'estrella del Moulin Rouge» — em refereixo a «Coffee in the Morning» i «Kisses in the Night» i «Boulevard of Broken Dreams» — són fetes per arribar al cor de la gent, i han d'ésser cantades amb ànima, no cerebralment. Almenys aquest és el meu sentir».

LA INFLUENCIA DEL VESTIT

Mae Clarke, de la Warner Bros. diu que, per la seva part, desmenteix l'antic adagi que diu que

GRAN EXIT STINGAREE

Richard Dix, el bandit romàntic, seduït per la veu meravellosa d'Irene Dunne

Plaça Urquinaona 5. Telèfon 21966

Una producció Ràdio Films

Els nostres artistes i la moda d'avui

Jaume Mercadé ens parla de la moda de les dones d'avui i ens diu alguna cosa d'interès sobre el paper de les joies en la moda femenina

Jaume Mercadé té una personalitat artística molt interessant. Les seves dues activitats — joier i pintor — ens el mostren en dos aspectes ben diferents; però malgrat aquesta diversitat, Mercadé ocupa en ambdós un dels primers llocs.

Les seves joies, el bé amb un esperit modern, tenen quelcom — pot ésser només una sensibilitat afín — de l'art que anima les joies dels egipcis.

Com a pintor, no pot dir-se que sigui quasi mai un pintor torturat; les seves pintures són plàcides i reposen; pinta amb preferència el camp de Tarragona, potser perquè essent la seva terra, li és més agradable de reproduir-la, o perquè el paisatge tarragoní té una joia difícil d'igualar i que Mercadé sent amb una força fantàstica.

Mercadé ha fet coses, veritablement meravelloses, però encara és jove i esperem que superará les seves mateixes coses.

Parlant de la moda actual, Jaume Mercadé diu:

«La moda pot ésser només de la dona, car de la dona depèn precisament la moda, i sense ella no existiria ni s'hauria inventat

aquesta cosa tan pueril i alhora tan transcendental que se'n diu «moda». La moda és, potser, només un aspecte interessant, un dels aspectes més interessants de la dona.

La dona d'ara ha de procurar

Jaume Mercadé

amarar-se tota ella de feminitat; això és: d'una cosa indefinible a la qual s'ha posat aquest nom. Ha d'ésser femenina de la punta dels cabells a la punta dels peus. Per això detesta tant els diàlis adefats i, per això, no hi ha res tan femení com les dones que pintava Renoir, amb aquelles cabelleres que, tant lligades com deixades anar, semblen com si tinguessin una vida pròpia que expressessin llurs pensaments; les sabates baixes, sense esns de taló, són tan sols su-

portables en ple camp, car donen a la silueta un moviment felix i ben poc femení.

Al matí, i pel carrer, és clar, no hi ha més remei que adoptar els vestits curts, que també tenen la seva gràcia, si són portats per una silueta fina i bonica; però això no té cap mèrit, car si l'estructura de la dona és bonica, tot quedarà bé; el que costa és salvar la figura imperfecta; per això en la moda actual de carrer tan sols fan bonic les dones primes i esveltes, i resulta tan difícil per a les modistes de vestir una dona una mica grossa!

Els vestits que fan bonic són els de nit; llargs fins als peus i escotats; l'escot és una de les coses que afavoreix més la dona.

Quant a les joies — ornament essencialment femení — el meu ideal és la joia aplicada; això vol dir que per cada ocasió del dia, per a cada vestit, la dona eleganta hauria d'ésser feta expressament.

No tan sols segons el vestit, sinó també segons la personalitat, caracter, tipus i color de la dona, a la qual va destinada.

Les joies d'esposals no han d'assemblar-se per a res a les joies aplicades de què parlo. Han d'ésser records i, per tant, veritables obres d'art per a ésser exposades en una vitrina; i aquests records han de recordar el temps en què foren ofrenats i, per tant, han d'expressar l'emoció d'aquest moment.

Una de les coses que em fan més il·lusió és crear joies que desixin d'ésser-ho en col·laboració amb un modista; que aquest busqui un vestit per a posar-hi un joell o, viceversa, vestit o joia, complementant-se.

La joia, quan veritablement és una obra d'art, perd molt del seu valor efectiu; el valor que pugui tenir una pedra, per ella mateixa, passa a segon terme, i queda per complet submergit pel que l'artista n'ha fet. Resulta molt bonic i magrada molt verdre un brillant, però encara resulta més bonic, per a mi, firmar un joell artísticament preciós, per bé que no resulti pràcticament tan efectiu. La joia ha d'ésser avant de tot un objecte d'art, car si no ho és perd per complet tot el seu caràcter i la seva finalitat.

Per la transcripció

MARIA RAYNOS

URQUINAONA

Avui, nit, a les deu:

La isla del Tesoro Producció M G M per Wallace Beery Jackie Cooper i Lionel Barrymore

La isla del Tesoro Producció M G M per Wallace Beery Jackie Cooper i Lionel Barrymore

La isla del Tesoro Producció M G M per Wallace Beery Jackie Cooper i Lionel Barrymore

La isla del Tesoro Producció M G M per Wallace Beery Jackie Cooper i Lionel Barrymore

La isla del Tesoro Producció M G M per Wallace Beery Jackie Cooper i Lionel Barrymore

La isla del Tesoro Producció M G M per Wallace Beery Jackie Cooper i Lionel Barrymore

La isla del Tesoro Producció M G M per Wallace Beery Jackie Cooper i Lionel Barrymore

CINEMA PARIS

Av Portal de l'Angel 11 i 13

Telèfon 14544

Aquesta nit, a les 945:

REVISTA PATHE I FEMINA

Exit de la bonica comèdia

El jardin del monasterio

Triomf de Gaby Morlay i Henry Rolland, en

EL ESCANDALO

Es despatxa a guixeta per a la sessió numerada de diumenge, tarda, a les sis.

CINEMA ARNAU

Avui nit:

LETTY LYNTON

en espanyol.

LA CIGARRA Y LAS HORMIGAS (dibuixos en colors). I

CARNE

Cinema FLORIDA

Sant Pau. 64

Avui nit:

EL HOMBRE DEL BOSQUE

«L'etny Lyntons», per Joan Crawford, i «Carmen», per Wallace Beery.

CINEMA ESPLAI

Còrsega, entre Aribau i Mun-taner. Telèfon 71052

Avui nit:

REVISTA, DIBUIXOS

i tres gran superproduccions:

MANUEL COLLADO

Avui celebra el seu benefici, al Teatre Barcelona, l'actor intel·ligent que és Manuel Collado. A pocs actors com a ell va bé aquest qualificatiu d'intel·ligent. La tasca que realitza al front de la seva companyia, serviria ja per a fer innecessàries aquestes ratlles d'elogi sincer. Qui llegissi la llista d'obres de repertori que porta la companyia Diaz de Artigas-Collado, en tindria prou per a veure que el director de la companyia, a més d'un home intel·ligent en teatre, és un home de gust. I qui vegi un dia Collado interpretant un rol acabat de convencer-se'n. Manuel Collado és un dels artistes més d'èxit. Tota la premsa ha elogiat la interpretació que Collado va fer del Pere de «Els homes forts». Havia estat una sorpresa per a tots de veure que un actor que semblava especialitzat en papers tan fins i tan simples com, per exemple, el tipus central de «Cinc lobos», dels Quintero, podia donar un paper de tants matisos i de tanta envergadura com el de l'actor en «Els homes forts» de Bernheim.

Manuel Collado, abans d'acomodar-se de Barcelona, celebra el seu benefici. Ha triat, per aquesta funció «Els homes forts» de Bernheim i Torrado, el tipus central del qual fa una creació.

ORO Y MARFIL
sensacional obra de QUINTERO i GUILLEN, s'estrena a ROMEA, el divendres, 11, per ANTONIA HERRERO i RAFAEL BARDEM

TEATRE NOU

El dissabte vinent, tarda i nit, la companyia lírica de Marcos Redondo i Antonio Palacios inaugurarà la seva segona temporada en aquest bell teatre del Paral·lel amb el clamorós èxit «La Bella Burlada».

La bellíssima obra de J. Andrés de Prada i el popular mestre Pàdilla, «La Bella Burlada», reapareixerà a l'escenari del Teatre Nou amb el mateix repartiment del dia de la seva estrena: «Sol de Rivera», Cecilia Gubert; «Eugenia de Montijo», Amalia Pardo; «Pepa», Eugenia Galindo; «Condesa Marieta», Leonor Esteve; Capitán Alberto, Marcos Redondo; «Pàdilla», Antoni Palacios; «Napoleón III», Carlos Baena; «Lionel», Enric Lorente; «Bacciochi», Jordi Ponce; «Chambelau», Enric Dominguez; «Un gitano», Lluís Sierra.

La primera estrena d'aquesta temporada serà la sarsuela en dos actes i tres quadres original de Lluís de Castro, música dels mestres Benchoch i Soriano, «El Sol del Perú»; el principal intèrpret de l'obra és l'eminent cantant Marcos Redondo.

L'ACTUALITAT A L'ESTRANGER

Werner Krauss, que fa de «Napoleón» en el film «Els cent dies», basat en l'obra de Mussolini, obtingué a Berlín un gran èxit amb «El rei Lear».

ROME A

Telèfon 19991
Companyia
López Heredia-Asquerino.
DOS ÚLTIMS DIES
Avui, dimarts, a les 10'15
La Pàpura
Demà: HOMENATGE a la primera actriu IRENE LÓPEZ HEREDIA i COMIAT de la COMPANYIA. Tarda i nit

La Pàpura

Divendres: Presentació de la Companyia Titular d'aquest Teatre, en la qual figuren la primera actriu ANTONIA HERRERO i el primer actor RAFAEL BARDEM, Josep Balaguer, Elias Sanjuan, Lluís S. Torrecilla, Carme Cuevas i Mruja Cuevas
ESTRENA de la comèdia en 3 actes d'Antonio Quintero i Pascual Guillén
Oro y marfil.

PROSCENIS

* Recordeu que avui s'estrenen «Els homes forts», d'Albert Piera, Premi Ignasi Iglésies 1933.

* Ahir nit va tenir lloc l'assaig general.

* L'obra serà presentada, segons poguérem observar, amb tots els honors del cas.

* Entre altres coses, a la façana del Poliorama ja ha estat col·locat el cartell il·luminat que reclama l'edifici d'ahir.

* Potser serà avançar-nos, però els fragments de l'obra que varem veure ahir van produir-nos el millor efecte.

* Que va produir en nosaltres un gran optimisme. No cal dir com celebràvem que tots els rumors que han circulat sobre «Els homes forts» es traduïssin en un gros, en un autèntic èxit.

* Cal recordar que l'obra és el premi Ignasi Iglésies 1933, la màxima distinció teatral del nostre país.

* Hom diu que d'ací a pocs dies es començarà la llista de funcions d'obres que s'estrenaran aquesta temporada al teatre Poliorama.

* Després d'«Els homes forts» —esperem que serà un després molt llunyà— es posarà «L'huracà», de Carme Monturiol.

* Després, encara, es posarà «Necessitem senyoreta», de Carles Soldevila.

* Després, encara, «Aurora», de Josep Maria de Sagara.

* Després serà posada una obra de Milla-Raurell.

* I després una obra de J. F. Vidal-Jové, que no se sap encara si serà «Rondó» o «La senyoreta Oest».

* Després... Però resulta prematur parlar d'aquest després.

* Perquè amb aquestes sis obres tot ja preveu que ja no hi ha problema.

* Aquestes són les nostres referències fins ara. No voldríem haver estat indiscrets.

* Hi ha, sobretot, molta expectació per conèixer «L'huracà», de Carme Monturiol, i l'obra de Milla-Raurell.

* Perquè tots els concursants a l'Iglésies volen saber amb qui se les han d'haver.

* Avui les obres del Premi Ignasi Iglésies han estat repartides als membres del Jurat.

* Avui han començat, doncs, els compliments, per part dels autors, als individus que han de jutjar les obres.

* Compliments que no es reduïssin a simples rialletes.

* Hi ha un autor que avui ha convidat a dinar un membre del Jurat i que li ha rigut els acudits.

* El jurat, però, no ha acceptat la invitació.

* Josefina Tàpies ha tornat a Barcelona, acabat el seu contracte amb Burgos.

* Continuarà al teatre català?

* S'enrolarà a alguna companyia catalana?

* Es una llàstima que una gran actriu catalana com ella no pugui actuar a casa nostra.

* Es que, en realitat, nosaltres ens ho perdem.

ORO Y MARFIL

sensacional obra de QUINTERO i GUILLEN, s'estrena a ROMEA, el divendres, 11, per ANTONIA HERRERO i RAFAEL BARDEM

Associació de Música Antiga

Dijous a la nit, aquesta Associació donarà un interessantíssim concert a la Sala del Rectorat de la Universitat, dedicat a la «tonadilla escènica».

Hi prendran part Josep Subirà, conferenciant; Carme Gombau, soprano; Concha Mc. Crory, soprano; i Maria Carratalà, pianista.

La primera part del programa la constitueix una conferència que versarà sobre l'evolució de la «tonadilla escènica», amb exemples musicals de Josep Castells, Ventura Gal·làn, Antoni Rosales i Ferran Ferrandiere.

La segona part es compon d'una audició de «tonadillas» escèniques, de Pau Esteve, Lluís Micó i Blas de Laserna.

COLISEU POMPEIA

Travessera, 112 G. Tel. 73331
COMPANYIA CATALANA
Avui, nit, la comèdia més divertida: El gran èxit còmic de l'actual temporada
Don Joan de Terrassa de Navarro Costabella
Demà, tarda:
Don Joan de Terrassa

Avui el senyor Joan Niella Perera s'ha fet càrrec de l'empresa del Coliseu Pompeia i ha contractat la tradicional companyia de Romea

VILA, DAVI, MORERA, VENTAYOLS, GIMBERNAT, GUART, ALONSO, ETC., COMENÇARAN UNA GRAN TEMPORADA EL DIA 17 D'AQUEST MES, SOTA LA DIRECCIO ARTISTICA DE C. FAGES DE CLIMENT

La notícia era només un rumor del qual no podrà treure's l'algua clara. Hom diu que la temporada del Coliseu Pompeia anirà a càrrec, d'ací a pocs dies, de Maria Vila i Pius Davi; que portarien sobre seu tot el pes de l'actuació: empresa, direcció i interpretació. Hom no es feia massa bells auguris sobre aquesta temporada que tenia totes les característiques d'una temporada grisa, no pas per la qualitat de la companyia i interpretació, sinó per l'obligada migradesa de mitjans econòmics per a dur-la a terme.

Per això va sorprendre's tan agradablement la notícia que semblava possible un arranjament de l'afer, de forma que a la qualitat de la companyia s'hi ajuntés una empresa solvent i decidida a portar a terme una temporada sota tots els aspectes brillants. De les nostres recerques varem treure'n ben aviat la conclusió de que era l'empresari que es decidia a empenyer la idea i varem descobrir la forma que aquest empresari ens parlés dels projectes i orientacions de la nova temporada.

Hem hagut de callar alguns dies, encara. De fet, el traspàs de contracte definitiu no ha estat signat fins avui.

Es avui, doncs, que podem parlar sense reserves.

Efectivament, el Coliseu Pompeia ha trobat, per a la temporada que va a començar, un empresari intel·ligent i entusiasta. Aquest és el senyor Joan Niella Perera. El senyor Niella és, més que res, un home de negoci. I també, un home de sensibilitat. Assaïent davant un pupitre de l'Ateneu ens explica per què s'ha llançat a l'empresa, i el que vol que sigui la temporada que s'ha decidit a empenyer.

—Jo—ens diu el senyor Niella—no havia estat mai al camp comercial del teatre. Així i tot, sé el que és la part comercial de l'espectacle públic perquè sóc empresa en algun altre espectacle públic. M'he decidit a fer-ho després de veure les possibilitats de la sala del Coliseu Pompeia i després de veure que el Teatre Català, fet i preparat diamant, ofereix un munt de possibilitats i no reeixir fàcilment. He volgut afundir a aquesta normalització del teatre català i és per

El senyor Joan Niella Perera, nou empresari del Coliseu Pompeia, que portarà a terme una brillantíssima temporada de teatre català.

cop signat, de fet el teatre entra sota la meua regència el dia 17 d'aquest mes.

—...?—
—Si; les dificultats de temps ens impideixen començar amb una estrena. Farem, doncs, uns dies de «L'Hostal de la Glòria», de Segarra, que és una obra que la companyia té molt assajada. I després vindran les estrenes.

—...?—
—El meu amic C. Fages de Climent s'encarregarà d'això. Ell serà el director artístic de la temporada.

—...?—
—A partir del dia 17, si. I el termini mínim que assenyalat el

contracte és el de 49 dies—set setmanes—prorrogables indefinidament per mesos sencers.

—...?—
—No és que jo pretengui tenir idees pròpies sobre el teatre català. Però el que jo crec que s'ha de fer i em proposo d'intentar-ho, és anar una mica a la modernització de la nostra escena. Donar cabuda als joves autors que porten potser per primera vegada un alè europeu a la nostra escena. Transportar la distinció i la normalitat de totes les escenes, al nostre teatre. Sota aquest aspecte em plau, sobretot, haver trobat el Coliseu Pompeia.

Un teatre petit, de bon gust, si voleu apartar del centre de la ciutat. És la primera vegada que en un teatre que no sigui del centre es presenta una gran companyia catalana a fer-hi temporada d'estrenes. Potser té quelcom de parisenc, de temporada normal.

—...?—
—Sí; començarem amb «L'Hostal de la Glòria». Una obra de gran públic i de gran èxit. Això permetrà, al mateix temps, que en dos teatres de català siguin presents alhora els dos Premis Ignasi Iglésies, llurats fins ara. Em sembla que pot fer bonic.

La temporada, segons les paraules del senyor Niella, sembla iniciar-se amb els millors auguris. El senyor Niella sembla estar complgut de la manera com la va organitzat. En demanar-li la llista de la companyia ens trobem davant dels següents noms:

Maria Vila, Pius Davi, Maria Morera, Antoni Gimbert, Jaume Alonso, Pere Ventayols, Angels Guart, Ramon Banyeres, Teresa Gay, Joaquim Alonso, Isabel Pujol, Llorenç Duran, Josep Alcántara, Concepció Arquimbau, Cebrià Arboix, Dolores Bobill, Francesc Ferrándiz, Paquita Ferrándiz i Fernandí.

Apuntadors: J. Monje i Enric Perrelló.

Segons apuntador: Esteve Irlà.

—...?—
—Tota la tradicional del Romea. No hi manca ningú. No us sembla que fa bonic? Sens dubte, la primera de tot Catalunya.

Felicitem el senyor Niella i li desitgem la millor sort.—R.

CONVERSES

J. F. Vidal-Jové i un pròxim esdeveniment al Liceu

—Sabeu que sembla decidida la llista d'obres que es donaran al Poliorama, per ara?

—Ho sé, ho sé.

—Sabeu que hi ha una obra vostra?

—Ho sé. El que no sé si serà «Rondó» o «La senyoreta Oest».

—Jo tampoc. Digues-me alguna cosa, Vidal-Jové.

—Bona nit.

—No, no. Alguna cosa de teatre.

—Oh, què voleu que us digui? L'únic que m'interessa en aquests moments, és això.

(Vidal-Jové assenyalant, al diari, una gasetilla del Liceu.)

—L'estudiant de Salamanca?

Ah. És veritat! Si vós sou amic

com una mena d'home del dia del teatre? Com van els assaigs?

—Endavant.

—Us en vull fer una intervista extensa.

—Quan vulgueu. Us puc dir coses de força interès. Un home de teatre és tota, almenys, amb un escenari de les dimensions del del Liceu i atòs és una experiència de la que ja bonis parlar.

—Us preguntaré alguna cosa de la vostra adaptació, del que penseu de la música que hi ha posat en Graig.

—Us respondré el que vulgueu i encara us diré alguna cosa més. Us parlaré de l'home admirable que és el mestre Padovani, que dirigeix l'obra.

—Us ho agrairé. Esteu segur que farà bonic. Millor dit. Que ja comença a fer-ne.

—L'obra?

—L'obra i... l'intervista.

Avui «Els homes forts»

—Avui, «Els homes forts»?

—Avui.

—Saps que ahir vaig anar a l'assaig general?

—I què?

—Doncs que... penso que el Premi Ignasi Iglésies 1933, va ésser donat.

—I, doncs?

—Vaig escoltar només mig quart acte. Vaig arribar tard. I vaig veure, només en aquest fragment, una pila de valors.

—De teatre?

—Diàleg, situacions, acció, ambient, intenció.

—Avui, «Els homes forts»?

—Avui.

—Saps que ahir vaig anar a l'assaig general?

—I què?

—Doncs que... penso que el Premi Ignasi Iglésies 1933, va ésser donat.

—I, doncs?

—Vaig escoltar només mig quart acte. Vaig arribar tard. I vaig veure, només en aquest fragment, una pila de valors.

—De teatre?

—Diàleg, situacions, acció, ambient, intenció.

—Avui, «Els homes forts»?

—Avui.

—Saps que ahir vaig anar a l'assaig general?

—I què?

—Doncs que... penso que el Premi Ignasi Iglésies 1933, va ésser donat.

—I, doncs?

—Vaig escoltar només mig quart acte. Vaig arribar tard. I vaig veure, només en aquest fragment, una pila de valors.

—De teatre?

—Diàleg, situacions, acció, ambient, intenció.

—Avui, «Els homes forts»?

—Avui.

—Saps que ahir vaig anar a l'assaig general?

—I què?

—Doncs que... penso que el Premi Ignasi Iglésies 1933, va ésser donat.

—I, doncs?

—Vaig escoltar només mig quart acte. Vaig arribar tard. I vaig veure, només en aquest fragment, una pila de valors.

—De teatre?

—Diàleg, situacions, acció, ambient, intenció.

—Avui, «Els homes forts»?

—Avui.

—Saps que ahir vaig anar a l'assaig general?

—I què?

—Doncs que... penso que el Premi Ignasi Iglésies 1933, va ésser donat.

—I, doncs?

—Vaig escoltar només mig quart acte. Vaig arribar tard. I vaig veure, només en aquest fragment, una pila de valors.

—De teatre?

—Diàleg, situacions, acció, ambient, intenció.

Guia de l'espectador

BARCELONA. — Avui, nit: «LOS CAIMANES». Demà, tarda: «LOS CAIMANES».

COMIC. — Avui, nit: «LOS MARIDOS DE LIDIA». Demà, tarda: «LAS PEPONAS».

GRAN TEATRE DEL LICEU. — Avui, nit: «AIDA» (funció popular).

ROMEA. — Avui, nit: «LA PAPIRUSA». Demà, tarda: «LA PAPIRUSA».

A L'ESCENARI...

... del Poliorama

Poques vegades, a Barcelona, l'anunci de l'estrena d'una obra havia despertat tanta expectació com succeix ara davant «Els homes forts», d'Albert Piera, obra que obtingué el Premi Ignasi Iglésies 1933. Una prova del que diem, és l'enorme comanda de localitats per a la funció d'aquesta nit al Poliorama, comanda que comença a fer-se sentir en els darrers dies de la setmana passada. Tot això fa preveure que el teatre de la Rambla dels Estudis presentarà un aspecte solemne aquesta nit.

... del Barcelona

En les funcions d'avui, dimarts, tarda i nit, celebrà el seu benefici l'aplaudit primer actor Manuel Collado, el qual, en unió de Josefina Diaz de Artigas, tan excel·lent temporada desenrotllen a l'elegant Coliseu de la Rambla de Catalunya.

ORO Y MARFIL

sensacional obra de QUINTERO i GUILLEN, s'estrena a ROMEA, el divendres, 11, per ANTONIA HERRERO i RAFAEL BARDEM

Demà, dimecres, i demà passat, dijous, en què s'acomoda la companyia, seguirà al cartell l'obra de Torrado i Navarro «Los Caimanes», indiscutiblement un dels èxits més grans de la temporada actual.

El divendres debuta Orta. Estrenarà l'astracanada de Capella i Lucio, «Fu-Chu-Ling», que ha obtingut a Madrid un gran èxit de rialles.

Com sempre, el Teatre Barcelona segueix oferint les més grans novetats de la comèdia castellana.

ORO Y MARFIL

sensacional obra de QUINTERO i GUILLEN, s'estrena a ROMEA, el divendres, 11, per ANTONIA HERRERO i RAFAEL BARDEM

—Així, serà un èxit.

—No fora res d'estrenar.

—De públic o de crítica?

—No fora res d'estrenar que fos un èxit de públic i de crítica. És clar que jo només vaig escoltar mig acte. Però moltes vegades ja n'hi ha prou.

—Tant de bo que fos un èxit.

—Tant de bo! Imagina's que seria que fos un èxit? Representaria acreditat definitivament les nostres màximes institucions. Donar una veu optimista al nostre teatre. Donar la raó a moltes coses i veure com són equivoques moltes opinions i molts rumors graciosos.

—Em vénen ganes d'aplaudir.

—A mi, pel discurs, o En Piera, per l'obra?

—Merxeria això i molt més.

—En Piera, naturalment. És.

—Espera. Demà en parlarem.

I. A.

Rubinstein al Palau de la Música Catalana i a Ràdio Associació de Catalunya

Diffícil ens seria de trobar un pianista que, com Artur Rubinstein, es veïés capaç d'emplenar el Palau en un concert públic. Ha estat sempre ell qui ac a Barcelona ha comptat amb un públic adicta que mai no li ha fallat. I la prova que és així, la tinguerem ahir al Palau, que es va veure ple d'un públic entusiasta que no es cansava d'aplaudir i obligà el pianista preferit a executar, fora de programa, fins a quatre obres: el «Vals núm. 7», de Chopin, en acabar la segona part, i «Josuné d'amor», de Liszt; «Dansa de la molinera», de Falla, i «Navarra», d'Albéniz, en acabar la tercera.

Rubinstein ens va demostrar en aquest concert ésser el pianista possessor d'una tècnica impecable, amb un ndomini absolut de l'instrument i d'una sensibilitat i intel·ligència vivíssimes.

La «Sonata en fa major», de Brahms, fou executada amb to serios i gran amplitud. El «Selvage», de Chopin, així com la resta del programa, serviren per a demostrar-nos que Rubinstein, ara més que mai, és el concertista brillant que teniem conegut.

ment.

Avui, en actual, a Ràdio Associació de Catalunya, davant el micròfon: ha executat les obres següents: «Barcarola op. 60», dues mazurques i la «Polonesa op. 53», de Chopin; «La Cathédrale engloutie», de Debussy; «Alborada del Gracioso», de Ravel; «Navarra», d'Albéniz, i «Dansa ritual del foc», de Falla.

La «Alborada», de Ravel, i «La Cathédrale», de Debussy, han estat esplendídamment executades.

Sense el callu de l'entusiasme del públic i dels seus aplaudiments, Rubinstein encara es depura més. Potser fins i tot encert de Ràdio.

Ha estat un encert de Ràdio Associació oferir als radiolents un artista de la categoria d'Artur Rubinstein.

Mercè Nicolau, primera actriu del Poliorama

TE

Futbol

Zabalo, Raic, Nogués i Vantolrà, cap a Madrid

Els dubtes sobre el desplaçament dels jugadors blau-grana a Madrid per a participar en el partit de selecció per a formar l'equip que ha de representar a Espanya en el matx contra França estan ja aclarits.

Aquest matí han marxat Zabalo, Raic, Nogués i Vantolrà. De manera que el davant barcelonista Raic, que resultà lleugerament lesionat en el partit contra l'Espanyol, s'ha desplaçat efectivament a Madrid, tal com preveïem en la nostra edició d'ahir.

Puntuació actual en els grups pre-promocional i no classificats de la primera categoria B

GRUP PRE-PROMOCIONAL										
Sant Andreu	4	3	1	0	11	5	7			
Martínenc	4	3	1	0	8	5	7			
Calella	4	2	2	0	7	4	6			
Horta	4	2	0	2	10	7	4			
Iluro	4	2	0	2	9	6	4			
Europa	4	2	0	2	5	4				
Terrassa	4	2	0	2	7	10	4			
Granollers	4	1	1	2	6	9	3			
Sans	4	0	1	3	3	7	1			
Tàrraga	4	0	0	4	12	0				

GRUP NO CLASSIFICATS										
Sant Cugat	3	2	1	0	13	5	6			
Reus	3	2	1	0	9	1	5			
Sant Joan	3	1	2	0	8	5	4			
Sant Joan	3	1	1	1	13	3				
Manresa	3	1	0	1	4	7	2			
Noia	3	1	0	2	5	11	2			
Mollet	3	0	1	2	4	8	1			
Poble Nou	3	0	1	1	4	8	1			
Palafreug	3	0	0	3	4	13	0			

Partits diversos de diumenge

CAMPIONAT DE LES BALEARS
El de Mallorca: Balaia-Artístic, 1 a 1.
Constància-Mediterrani, 5 a 0.

El de Mahó:
Menorca-Vila Carles, 1 a 1.
Illes-Sant Lluís, 1 a 1.

CAMPIONAT MARROQUÍ
A Tànger: Mogred-Ceuta, 2 a 2.
A Tetuán: Atlètic-Espanyol, 2 a 2.
A Ceuta: Africa C. Espanyol, 6 a 0.
A Melilla: Melilla Espanyol, 2 a 0.

CAMPIONAT AMATEUR GIRONA
Figueras-Banyoles, 1 a 3.
Català-La Bisbal, 4 a 0.
Bescanó-Anglès, 3 a 3.
Costa Brava-Jovent d'Ara, 2 a 1.

CAMPIONAT MURCIA
Albacete: Albacete-Múrcia, 3 a 0.
Almería: Atlètic-G. Cartagena, 5 a 0.
Alacant: Unió Fruitera-Alacant, 1 a 2.
Múrcia: Cartagena-Alcantarilla, 9 a 0.

CAMPIONAT ANDALUS
Cádiz: Mirandilla-Racing de Córdo-va, 4 a 0.
Xerez: Xerez-San Fernando, 5 a 0.

A L'ESTRANGER
A Cannes, l'A. C. Cannes va ven- cer per 1 a 0 l'Upeix.
A Nica, l'equip local i el First, de Viena, empaten a 4 gols.
A Montreuil (Paris), l'equip local fou vençut pel Ferencraro per 2-0.

Copa «Lliga Catalana»

Resultats de la setena jornada

LIGA REGIONALISTA DISTRICTE VII (B), 3; SECCIO ESCOLAR (A), 2

LIGA REGIONALISTA DISTRICTE VII (A), 0; ATENEU CATALANISTA DISTRICTE II, 1

LIGA REGIONALISTA DE GRACIA, 3; CASAL DEMOCRATIC DE LA BORDETA, 1

CENTRE CATALANISTA DOCTOR ROBERT (B), 4; ATENEU DEMOCRATIC VERDADER, 0

ATENEU ORRER DISTRICTE IV, 3; ATENEU DE SARRIA, 6

O. P. C. FERRAN AGULLO (A), 3; CENTRE DEMOCRATIC REPUBLICA DISTRICTE I (A), 2

CASAL DEMOCRATIC C. (A), 3; CENTRE DR. ROBERT (A), 0

Atletiques

El I Campionat de Catalunya de Cross-Country Universitari i jornada de records universitaris

Diumenge vinent, tindrà lloc a l'Estadi de Montjuïc el primer campionat de Catalunya de Cross-Country Universitari, que com totes les organitzacions portades a cap pel B. U. S., promet assolir un brillant èxit.

Ha començat, tot just obert el termini d'admissió, de rebre nombroses inscripcions de diverses Escoles i Facultats, la qual cosa fa preveure que es batre el rècord d'inscripció en aquesta classe de proves: advertint, per part dels organitzadors, que només continuaran rebent-ne fins el dia 10.

El recorregut d'aquest cross ha estat acuradament escollit per la nostra primera entitat d'estudians per tal de donar-li major espectacularitat i il·luminat; i han aconseguit que els espectadors puguin seguir les principals incidències de la

TOTS ELS ESPORTS

València participarà en la XVI Jean Bouin

Cada dia que passa, en acostar-nos a la data de celebració del XVI Gran Premi Jean Bouin, ens porta una nova notícia per a comunicar als nostres lectors. València, el bell país que ha donat bons atletes especialitzats en el fons, ha inscrit ja el seu millor corredor per a la nostra cursa. No cal dir que això augmenta la importància de la Jean Bouin, i fa que no resti limitada als corredors locals.

S'espera d'un moment a l'altre la inscripció del campió de les Balears.

Dintre de deu dies, es tancarà la inscripció, i ja passen del centenar les rebudes. Cal que s'apressin els qui desitgin participar-hi, puix el temps s'escurça i els treballs d'organització d'una prova tan important es compliquen cada vegada més, havent-se de resoldre tots els dies infinitat de consultes i gestions.

El Centre d'Esports Aire Lliure i L'INSTANT, organitzadors d'aquesta magna prova, desitgen que la celebració de la seva XVI edició superi totes les que s'han fet fins ara. Això s'espera i s'aconseguirà.

L'Assemblea de la Federació Espanyola de Basquetbol. - Es prenen interessants acords que palesen el ressorgiment del Basquet peninsular

La Secretaria de la Federació Espanyola de Basquetbol ens ha facilitat la següent nota sobre l'Assemblea celebrada el dia 4 d'aquest mes:

Presideix el senyor Canyelles i actua de secretari el senyor Castejón; com a delegats de la Federació Catalana hi assisteixen el president i el secretari senyors Angel Trunyó i Lluís Dupré, respectivament, per la Castellana el senyor Angel Cabrera, i la representació de la Federació Regional de València l'ostenta el secretari de la Federació Espanyola senyor Castejón.

Es aprovada l'acta anterior, l'estat de comptes i l'actuació de la Federació sortint. No és admesa la dimissió del secretari senyor Castejón, malgrat la seva insistència.

Els acords presos foren els següents:

Són ampliat fins a sis els càrrecs de la Federació Espanyola. En residir tres a Madrid i tres a Barcelona, Barcelona corresponen els càrrecs de vice-president, secretari i tresorer; a Madrid, el de president, vice-secretari i comptador. Són elegits per a ocupar aquests càrrecs: President, el senyor Gual Gual; vice-president, el senyor Fidel Bruc; secretari, el senyor Rafael Castejón; tresorer, el senyor Pere Sust; i els càrrecs de vice-secretari i comptador resten per designar per la Federació Castellana en una reunió que haurà de celebrar dintre de tres dies.

La Federació continuarà denominant-se Federació Espanyola de Basquetbol, amb residència a Barcelona, des d'on es desenvoluparan totes les qüestions internacionals i a Madrid existirà una delegació.

Pilota basca

Campionats socials del C. N. B.

Corresponent als Campionats socials del Club de Natació Barcelona, tingué lloc diumenge al matí el programa de partits de pilota a mà que es celebraren a l'espai canxa de l'Esclera.

Els resultats obtinguts foren els següents:

Boris i Artal, vermells, 25 punts; Ferrer i Heras, blaus, 14 punts.

Arola i Arru, vermells, 25 punts; Longás i Noguero, blaus, 18 punts.

Solsona, vermell, 25 punts; Ferrando, blau, 13 punts.

Hernández i Montcada, vermells, 14 punts; Maties i Castillo, blaus, 25 punts.

Farreras i Buyé, vermells, 21 punts; Servige i Torrellas, blaus, 25 punts.

Marly, vermell, 25 punts; Arnalot, blau, 6 punts.

Nadal i Almela, vermells, 20 punts; Hernández i Giral, blaus, 16 punts.

Rosich i Seguer, vermells, 14 punts; Draper i Segalés, blaus, 25 punts.

Cal fer constar que, tot i ésser interessants els dos darrers partits de primera categoria, el millor de la matinal fou el jugat entre Ferrer i Buyé contra Servige i Torrellas.

cursa còmodament asseguts en llurs localitats.

Enquadant tan magnífic festival, es portaran a cap diversos intents de rècord, entre els quals sobresurt el del recordman espanyol dels 100 metres, Lluís Serex, que reapareixerà, completament restaurat de la cruel malaltia, que l'havia tingut prop de dos anys allunyat de les nostres pistes, i que establirà el rècord espanyol universitari dels 50 metres lllsos. Joanua l'intentarà establir el nou record d'Espanya universitari del llançament de la barra espanyola, i finalment, per l'equip de l'Escola de Tècnics, compost per destacats esportistes, s'establirà el rècord, també d'Espanya, de l'espectacular prova de reemplaçaments 10 per cent.

Notícies breus

PING-PONG

Resultat dels partits que es jugaren dissabte i diumenge, corresponents a la primera eliminatòria del Campionat de la F. J. C.:

Salvat venç Cayuela per 6-4 i 7-5.

Balcells venç Batlle per 6-1 i 6-2.

E. Soler venç Subiela per 6-4 i 6-0.

Gallego venç Cabo per 6-1, 4-6 i 6-2.

Entre els últims objectes que amb destinació a premis ha rebut la comissió, cal esmentar una magnífica copa donada de Pilotes Rècord i un magnífic joc-entrenador de la casa Danecis.

REM

Diumenge a la tarda, al Club Marítim, se celebrà la Junta particular de la seva Secció de Rem.

Fou elegit per a Capità de la Secció el senyor Gustau Ferrer, i per a Vocals els senyors Jaume Giral, Joan Català, Francesc Drossa i Francesc Berdujo. Per al Jurat de regates foren nomenats els senyors Enric Ferrer, Francesc Giner, Artur Batlle, Armand Gràcia, Enric Janer, César Pasqual, Pelsi Arruga i Jaume Fardella.

La Junta durà unes tres hores.

Ciclisme

L'assemblea del Comitè Regional de Catalunya de la U. E. V.

Diumenge, a l'estatge de l'A. C. Montjuïc, va celebrar la seva primera assemblea d'entitats. Va fer-se en dues sessions, i durant la discussió de les diverses proposicions, va posar-se en evidència l'unànime desig de tots els presents, de fer tasca positiva dintre del Comitè Regional.

Assistiren a l'Assemblea els següents clubs:

C. C. Suberense; S. C. Reus; U. C. Santolana; A. C. Graneuse; C. C. Barcelona; Sarrià Sportiu; Veldrom de Vendrell; U. C. Bor-mesa; P. C. Ripolllet; C. C. Començat; C. C. Provençenc; C. C. E. Sans; A. C. Montjuïc; U. E. Sans; S. C. Català; C. C. Gràcia; U. C. S. San Andreu; U. C. Sabadell; Penya Espanya Tàrraga; Unió de Vic; P. C. Clips; P. C. Poble Nou; A. C. Poble Nou; S. C. Bétulo; P. C. Manresa; C. G. Gironi; P. C. Victòria.

Va aprovar-se la Memòria anterior, així com també l'estat de comptes, i tot seguit es passà a donar compte de les esmenes a presentar al pròxim Congrés de la U. E. V., que s'ha de celebrar el pròxim mes de febrer.

Seguidament va passar-se a nomenar el Consell directiu del Comitè Regional, per al pròxim exercici, quedant format, i majoria de vots va formar-se de la següent manera:

President: Agrupació Ciclista Montjuïc. Els altres càrrecs s'atribuïren a: Secció Ciclista de la U. E. Sans; Sport Ciclista Català; Unió Ciclista Barceloneta; Centre Ciclista Excursionista Sans; Penya Ciclista Clips; Club Ciclista Gràcia.

Va ésser reconeguda molt eficaç la gestió dels àrbitres oficials ciclistes, i es passà a discutir el Reglament pel qual haurà de regir-se en el successiu. S'acordà que segueixin amb el primitiu, encara que amb alguna modificació.

Enmig de gran entusiasme va terminar aquesta primera assemblea del Comitè Regional de Catalunya dintre la U. E. V.

Diumenge, a Mallorca, la revenja Cebrià Ferrer-Brossy, amb Prieto també en línia?

Si es confirma aquesta notícia, diumenge, a Mallorca, es prepara una reunió força excel·lent i interessant.

Es tracta de la revenja entre Cebrià Ferrer i el francès René Brossy, del matx celebrat diumenge darrer, i que va guanyar l'espanyol en circumstàncies no massa normals, i per si l'expectació d'aquesta revenja no fos ja prou interessant, es diu que possiblement participaran també en aquesta prova el formidable «stay» valencià Antoni Prieto.

Aquest darrer extrem no pot assegurar-se, però és molt possible.

Cal reconèixer que els «stay» mallorquins estan d'enhorabona.

aquesta prova d'hivern són les següents:

I. Parelles d'homes, primera categoria.

II. Parelles d'homes, segona categoria.

III. Parelles d'homes, tercera categoria.

INSCRIPCIONS

Les inscripcions es reben a la Secretaria general del Barcelona Lawn-Tennis Club, fins al proper dimecres, dia 9, amb subjecció a les quotes d'inscripció que s'esmenten:

Per a la primera categoria, per jugador, 16 pessetes.

Per a la segona categoria, per jugador, 10 pessetes.

Per a la tercera categoria, per jugador, 8 pessetes.

Cada jugador haurà d'abonar a més dues pessetes per a les Associacions de Lawn-Tennis d'Espanya i Catalunya.

Després de la sisena jornada. - Les causes que modifiquen el rendiment dels jugadors

Trabal, entrenador de l'equip de la ha donat la pilota estant com can Ràbia, ens deia, després del partit Espanyol-Barcelona, que els èxits del seu club serien continuats si els dos o tres llocs flacs que tenia l'equip, funcionessin sempre amb la perfecció que havien demostrat aquella tarda. No donarem, en aquells moments, a les paraules del preparador espanyolista tanta importància que veritablement tenen. Però reflexionant i garbellant el sentit d'aquells mots hem de convenir que Trabal ens digné quelcom molt aproximatiu a la realitat. Un dels problemes, una de les incògnites de més difícil explicació, és el rendiment que dona un futbolista en els diversos partits en què actua. Sobre aquesta moral del jugador intervenen un seguit de circumstàncies que moltes vegades escapen a la vista de tot hom. Jo crec, i sobre el camp de joc poden créure's moltes coses estranyes, que un jugador, per un fet sense importància pot veure rebuda la seva energia acostumada i, a desgrat de la seva bona voluntat, pot fer un partit catàstrofe. Caldria que el públic es pogués comptar moltes vegades amb l'estat psíquic del jugador. Hi ha individus al qual en jugar el destorba més el seu estat d'esperit que no el valor positiu dels seus adversaris. Un jugador que un dia haurà entusiasmat el públic per la seva decisió incompreensible, pot, el partit següent, desitjar-lo i comportar-se en sentit diametralment invers. Hi ha jugadors que tenen la pilota segura als peus i temen de perdre-la. Això, naturalment, no és sempre així, i millor diríem que succeeix en comptades ocasions. Hem vist un Vantolrà, un Prat, un Perea, que, en determinats partits, en rebre una passada d'un company, es feien seva la pilota, i no la donaven fins a tenir-la ran de la porteria contrària. En canvi, hem vist aquests mateixos jugadors, en partits d'importància decisiva, entrar la pilota tíxi que la rebien. L'explicació d'aquest fet és molt distinta del que suposa la massa d'aficionats. No és sempre precisament la mandra o la desgràcia que els obliga a jugar d'aquella manera. És la fe, la confiança o la desconfiança en ells mateixos. Un dia, en rebre una passada, es creuen segurs d'èxit amb èxit de la jugada, i un altre dia, pensen fracassar irremediablement i, per això, la lliuren de seguida. Hi ha jugador que en tenir la pilota, quan amb un «dribling» fàcil pot destersar d'un contrari, no ho fa perquè abans ja ha pensat «que li pendrien». I perd la pilota. Samitier ens deia en una ocasió, que una cosa tan normal com és un aut que topi al pal, l'abatia i el desconcertava de tal manera que després ja no sabia fer res més de bo.

En l'apreciació de la moral dels futbolistes, el públic està encertat en una cosa només. És en les ganes que té el jugador en sortir al camp, de fer tot l'humanalement possible, o de jugar senzillament un partit de futbol sense cansar-s'hi. En totes les ocasions excepcionals, quan els capitans dels equips han parlat als seus companys abans de sortir al camp de joc, els han dit gairebé sempre el mateix: «Minyons: per a guanyar avui hem de partir-nos el pit».

I és certíssim que un jugador que que surt al camp amb aquest entusiasme i ardor, dona molt més rendiment que quan surt amb un esperit mancat d'aquella fe.

Moltes vegades un jugador es desanima i perd l'equilibri de nervis que necessita per a jugar com ell sap, perquè en una determinada ocasió un company seu no

trabal, entrenador de l'equip de la ha donat la pilota estant com can Ràbia, ens deia, després del partit Espanyol-Barcelona, que els èxits del seu club serien continuats si els dos o tres llocs flacs que tenia l'equip, funcionessin sempre amb la perfecció que havien demostrat aquella tarda. No donarem, en aquells moments, a les paraules del preparador espanyolista tanta importància que veritablement tenen. Però reflexionant i garbellant el sentit d'aquells mots hem de convenir que Trabal ens digné quelcom molt aproximatiu a la realitat. Un dels problemes, una de les incògnites de més difícil explicació, és el rendiment que dona un futbolista en els diversos partits en què actua. Sobre aquesta moral del jugador intervenen un seguit de circumstàncies que moltes vegades escapen a la vista de tot hom. Jo crec, i sobre el camp de joc poden créure's moltes coses estranyes, que un jugador, per un fet sense importància pot veure rebuda la seva energia acostumada i, a desgrat de la seva bona voluntat, pot fer un partit catàstrofe. Caldria que el públic es pogués comptar moltes vegades amb l'estat psíquic del jugador. Hi ha individus al qual en jugar el destorba més el seu estat d'esperit que no el valor positiu dels seus adversaris. Un jugador que un dia haurà entusiasmat el públic per la seva decisió incompreensible, pot, el partit següent, desitjar-lo i comportar-se en sentit diametralment invers. Hi ha jugadors que tenen la pilota segura als peus i temen de perdre-la. Això, naturalment, no és sempre així, i millor diríem que succeeix en comptades ocasions. Hem vist un Vantolrà, un Prat, un Perea, que, en determinats partits, en rebre una passada d'un company, es feien seva la pilota, i no la donaven fins a tenir-la ran de la porteria contrària. En canvi, hem vist aquests mateixos jugadors, en partits d'importància decisiva, entrar la pilota tíxi que la rebien. L'explicació d'aquest fet és molt distinta del que suposa la massa d'aficionats. No és sempre precisament la mandra o la desgràcia que els obliga a jugar d'aquella manera. És la fe, la confiança o la desconfiança en ells mateixos. Un dia, en rebre una passada, es creuen segurs d'èxit amb èxit de la jugada, i un altre dia, pensen fracassar irremediablement i, per això, la lliuren de seguida. Hi ha jugador que en tenir la pilota, quan amb un «dribling» fàcil pot destersar d'un contrari, no ho fa perquè abans ja ha pensat «que li pendrien». I perd la pilota. Samitier ens deia en una ocasió, que una cosa tan normal com és un aut que topi al pal, l'abatia i el desconcertava de tal manera que després ja no sabia fer res més de bo.

La victòria de l'Atlètic madrileny ha afavorit els tres equips classificats en segona lloc, puix que únicament els distància de dos punts de l'encara «leader» l'Atletico de Sevilla. Malgrat el resultat del partit, els barcelonistes podrien mostrar-se satisfets, puix les coses han anat de la manera que els convenia. Perdre el Betis i perdre el Madrid.

Hem d'esmentar, com a final i referint-nos també al partit Barcelona-Espanyol, l'estat en què es veié obligat a jugar Escòia. El davant centre blau-grana, gràcies a les «carícies» de Perea, jugà malament desfet. Segons ens diuen, Escòia és propietari de tres columnes «colles» del defensa espanyolista; qualsevol d'elles és capaç d'inutilitzar un jugador. No són aquestes les mesures que han d'adoptar els defensors per a destruir el joc contrari. Però ara ens estendrem massa i val més no comentar aquest fet del tot antiesportiu.

R. CAMPABADAL

Competició automobilístico-infantil

Amb una finalitat primordialment benèfica, ensens que per a enllocar als infants, els homes de demà, l'estima a l'automòbil, la prestigiosa entitat barcelonina General Motors Peninsular organitza per al proper dia 27 del present, bener, una competició per a nens i nenes, il·lotant petits automòbils i aparells de propulsió a muscle.

Heus ací la repartició que regirà la prova, dotada de molts i importants premis.

1. Amb el propòsit de recollir cabals per a l'Assistència Municipal, General Motors Peninsular organitza el Gran Premi Automobilístico infantil, que tindrà lloc el dia 27 de gener de 1935, al Saló de Sant Joan, sobre un trajecte total de 200 metres, aproximadament.

2. Podran prendre part en aquesta cursa nens no majors de 14 anys, ni menors de 5.

3. El termini d'admissió venç el dia 25 de gener, a les sis de la tarda.

4. La inscripció s'ha de registrar en formularis especials, que facilitarà la Secretaria de l'Exposició Permanent de General Motors, Diagonal-Aribau. Aquesta inscripció és gratuïta i dona dret al participant i a un familiar. Els altres acompanyants hauran d'abonar, per concepte d'entrada, els majors, 50 cèntims, i els menors, 25 per persona.

5. Els cotxes que prenguin part en el Gran Premi Automobilístico infantil han d'ésser del tipus de pedal o manual i estar en bon estat de conservació i funcionament.

6. És prohibida tota inscripció de propaganda en els cotxes (d'ide-hue marques), tret que ho autoritzin per escrit els organitzadors.

7. La cursa començarà puntualment a les onze del matí.

8. Una hora abans d'iniciar-se aquest certamen, s'han de presentar davant la tribuna de la Comissió de Carreteres tots els participants, acompanyats del pare, tutor o persona degudament autoritzada.

9. Perdran el dret de participar en la carrera els que no s'ajustin estrictament a les disposicions dels articles 5, 6 i 8 d'aquest Reglament.

10. Reunits tots els competidors, la Comissió de Carreteres procedirà a dividir-los per categories, formats prèviament per les dades de la inscripció.

11. Les diferents sèries de cada categoria sortiran una per una, i seguiran l'ordre que indiqui la Comissió de Carreteres.

12. Cada participant es distingirà amb un número estampat damunt dorsal. Aquests dorsals seran lliurats en l'acte de la inscripció, al local de l'Exposició Permanent de General Motors.

13. A les onze en punt es donarà l'ordre de sortida per mitjà d'un toc de pito i caiguda de bandera. El primer toc significarà: «Atenció», i la caiguda de Bandera «en marxa».

14. Per a major seguretat, a la sortida, entre cada vehicle, hi haurà una distància prudencial.

15. Piquets de «boy-scouts» mantindran la disciplina necessària en tot el trajecte de la carrera, per la qual està prohibida terminant qualsevulla ingerència estranya.

16. Serà guanyador de cada sèrie el participant que arribi primer a la meta. En cas d'empat, els in-

Boxa

Novament quedarà vacant el títol europeu dels plomes?

Es veu que Artero no ha rebut contestació de la seva proposició als organitzadors de París, de 40 mil francs per a combatre Gironés amb el francès Holzer per al títol europeu dels plomes. Per tant, el termini fixat per la J. B. U. per disputar l'encontre termina dintre aquesta setmana. No fent-se, aquell organisme haurà d'obrir novament una competició per a cobrir aquesta vacant, que veritablement ja es prolonga massa.

Peret Ruiz-Maurici Ruiz, demà, a París

Demà a la nit, a la sala del París Ring es celebrarà una interessant reunió a base del combat Peret Ruiz, el pes mosca madrileny, i el francès Dupuis.

El combat, conegut pels característiques dels dos boxadors, promet resultar força interessant.

Si Petit Biquet venç Flix, repta Alf Brown per al títol

El dia 20 a Brusselles s'ha de disputar el campionat europeu dels galls entre l'actual titular Petit Biquet i el català Carles Flix. Si el belga triomfa, com espera, repta Alf Brown per al títol mundial dels galls que el panameny detenta de fa més de dotze anys.

Veurem si Flix li estalvia aquesta feina.

Base-Ball

Campionat de Catalunya (segons)

RESULTATS DE DIUMENGE
Faet, 25; Catalònia, 22.
Canadenc-Méxic, suspès.

CLASSIFICACIO
Canadenc, 1, 1, 0, 1.000.
Méxic, 1, 1, 0, 1.000.
Faet, 3, 1, 2, 333.
Catalònia, 1, 0, 1, 0.000.

El partit Canadenc-Méxic fou suspès per l'empie en una mala interpretació, per creure's que havien entrat en vigor els nous reglaments, quan en realitat no és així.

La confusió fou deguda a que en els nous reglaments clarament es marca que han d'ésser 5 els jugadors presents per cada club, i els antics permetien que fossin 7.

La Faet guanyà el Catalònia en un partit molt avorrit. Solament recordem una jugada interessant que fou deguda a un bon cop de batuta de Vial I.

El partit resultà interessant.

terests dirimiran posicions en terminar l'última sèrie.

17. Els guanyadors de les distintes sèries, disputaran entre si el títol de guanyador absolut de la seva categoria. A tal efecte, es posaran en marxa, seguit ins-truccions de la Comissió de curses que designarà els cronometristes per a registrar el temps exacte emprat per cada participant, en recórrer el trajecte de la cursa. Serà considerat guanyador el de la seva categoria el competidor que segons les anotacions cronomètriques, hagi emprat menys temps en arribar a la meta.

18. S'otorgaran els següents premis:

Al primer de cada categoria una copa de plata i un equip «canon», per a construir automòbil, o un equip per a construir aeroplans (inclosos tipus de bombarders i combat).

Als restants guanyadors de sèrie, se'ls donarà un equip per a construir monoplans, biplans o hidroavions, o una barqueta per regates, que pugui recórrer més de 90 metres de distància, amb un sol caragolament de la corda.

A tots els que termini la cursa, independentment de la seva classificació, se'ls lliurarà una medalla i diploma de cooperació.

19. La copa de plata es lliurarà en terminar-se la cursa, però la distribució de premis, medalles i diplomes, s'efectuarà al local de l'Exposició Permanent de General Motors, Diagonal-Aribau, en la data que oportunament es comunicarà als interessats per escrit.

20. En tot el relacionat amb la interpretació i aplicació d'aquest Reglament, així com en els casos no previstos, es recorrerà a la Comissió de Curses, el veredict de la qual és inapel·lable. Aquesta Comissió la integraran peristes esportius de la capital, membres de l'Ajuntament i representants de la General Motors Peninsular.

21. Si bé els organitzadors no assumeixen cap classe de responsabilitat, complaguts deixen constància, per a tranquil·litat dels interessats, que s'han adoptat totes les precaucions raonables per a garantir el normal desenvolupament de la cursa i brindar a la concurrència motius de grata emoció esportiva.

22. Tota la recapitació, així com les despeses d'organització, seran fiscalitzats per representants de l'Assistència Municipal. Aquestes despeses no comprenen en cap cas el valor dels premis, que sufragarà íntegrament la General Motors Peninsular i concessionaris de la capital.

Nota. — Si el dia de la cursa el temps no fos favorable, s'ajornarà fins a nova data.

Els premis s'exhibiran oportunament als salons de l'Exposició Permanent de General Motors.

Trameteu les notes en català!

A partir d'avui, en aquesta secció publicarem els programes de Ràdio des de les 20 hores del dia en què surt el diari fins a les 24 hores de l'endemà

ràdio

PROGRAMES • INFORMACIONS

RUBINSTEIN

el famós pianista, avui, a les 14 hores, ha tocat, exclusivament per als radiooients de Ràdio Associació de Catalunya

RADIO ASSOCIACIÓ DE CATALUNYA

(Programes des de les 20 d'avui fins a les 24 de demà)

AVUI

E.A.J.-15 BARCELONA
1022 kc/s 3 kw. 293.5 m.

EMISSIÓ DE NIT

2000.—CONCERT PER L'ORQUESTRA DE RADIO ASSOCIACIÓ DE CATALUNYA. «Phantom brigades» (Myddleton), «Ensemble» (Volpatti), «Un bon garçon» (selecció (Ivaim), Tercera Cançoneta (D'Amico).

2030.—SERVEI ESPECIAL D'INFORMACIONS. Retransmissió de les emissores E. A. J.-33 RADIO TARRAGONA, E. A. J.-38 RADIO GIRONA i E. A. J.-42 RADIO LLEIDA.

2100.—SERVEI DE MERCADERIES. CANVIS DE MERCADERIES. SERVEI METEOROLÒGIC radiat directament des del Centre Meteorològic de la Universitat de Barcelona. Retransmissió de les emissores E. A. J.-33 RADIO TARRAGONA, E. A. J.-38 RADIO GIRONA i E. A. J.-42 RADIO LLEIDA.

2105.—Fragment de la revista «Los Maridos de Lidia», del mestre Padilla per la companyia del Tèatre Comè.

2135.—ORQUESTRA: «Si jo fos jardiner», Chamade; «Marxa oriental», Granados; «Intermezzo», Brahms; «Marxa militar número 3», Schubert.

2200.—HORA EXACTA. NOTICIARI PHILIPS «Edició de la nit». Servei informatiu de notícies.

2210.—Audició d'«El Contramestre», comèdia dramàtica en tres actes, de Frederic Soler.

2215.—RETRANSMISSIÓ DE: Gertrudis, Sra. Manau, Laura, Sra. Coma, Sisó, Sr. Esteve, Don Pau, Sr. Bover, Don Pau, Sr. Baduell, Ofegat, Sr. Bello, Ramon, Sr. Drets, Agreant, Sr. Velat, Don Cosme, Sr. Coves, Direcció, Enric Giménez.

2255.—INFORMACIÓ DE DARRERA HORA.

2400.—Programa per a demà. FI de l'emissió.

E.A.J.-33 TARRAGONA
1492 kc/s. 200 w. 201.1 m.

EMISSIÓ DE NIT

2000.—Sinyals horaris pel carilló. 2010.—SELECCIÓ D'OPÈRES.

2030.—SERVEI ESPECIAL D'INFORMACIONS. Retransmissió de les emissores E. A. J.-15 «Ràdio Associació de Catalunya», E. A. J.-33 «Ràdio Associació de Catalunya», E. A. J.-38 «Ràdio Associació de Catalunya», E. A. J.-42 «Ràdio Associació de Catalunya».

2100.—SERVEI METEOROLÒGIC. Retransmissió des de l'emissora E. A. J.-15 «Ràdio Associació de Catalunya», informació ininterrompuda.

2105.—MÚSICA EN DISCOS. 2210.—Retransmissió des de l'emissora E. A. J.-15 «Ràdio Associació de Catalunya», audició d'«El Contramestre», comèdia dramàtica en tres actes, de Frederic Soler.

2255.—FI de la retransmissió.

E.A.J.-38 GIRONA
1500 kc/s. 200 w. 200 m.

EMISSIÓ DE NIT

2000.—MÚSICA EN DISCOS. 2030.—SERVEI ESPECIAL D'INFORMACIONS. Retransmissió des de l'emissora E. A. J.-15 «Ràdio Associació de Catalunya», E. A. J.-33 «Ràdio Associació de Catalunya», E. A. J.-38 «Ràdio Associació de Catalunya», E. A. J.-42 «Ràdio Associació de Catalunya».

2100.—HORA EXACTA. SERVEI METEOROLÒGIC. Retransmissió des de l'emissora E. A. J.-15 «Ràdio Associació de Catalunya», informació ininterrompuda.

2105.—MÚSICA EN DISCOS. 2210.—Retransmissió des de l'emissora E. A. J.-15 «Ràdio Associació de Catalunya», audició d'«El Contramestre», comèdia dramàtica en tres actes, de Frederic Soler.

2255.—FI de la retransmissió.

E.A.J.-42 LLEIDA
1492 kc/s. 200 w. 201.1 m.

EMISSIÓ DE NIT

2000.—Sinyals horaris pel carilló. 2010.—SELECCIÓ D'OPÈRES.

2030.—SERVEI ESPECIAL D'INFORMACIONS. Retransmissió des de l'emissora E. A. J.-15 «Ràdio Associació de Catalunya», E. A. J.-33 «Ràdio Associació de Catalunya», E. A. J.-38 «Ràdio Associació de Catalunya», E. A. J.-42 «Ràdio Associació de Catalunya».

2100.—HORA EXACTA. SERVEI METEOROLÒGIC. Retransmissió des de l'emissora E. A. J.-15 «Ràdio Associació de Catalunya», informació ininterrompuda.

2105.—MÚSICA EN DISCOS. 2210.—Retransmissió des de l'emissora E. A. J.-15 «Ràdio Associació de Catalunya», audició d'«El Contramestre», comèdia dramàtica en tres actes, de Frederic Soler.

2255.—FI de la retransmissió.

DEMA

E.A.J.-15 BARCELONA
1022 kc/s. 3 kw. 293.5 m.

EMISSIÓ DEL MATÍ

700.—Sinyals horaris pel carilló. MÚSICA VARIADA en discos. 900.—FI de l'emissió.

Nota de sintonia. 1100.—Sinyals horaris pel carilló. SERVEI METEOROLÒGIC, radiat directament des del Centre Meteorològic de la Universitat de Barcelona.

1105.—FI de l'emissió. EMISSIÓ DE MIGDIA

Nota de sintonia. 1200.—Sinyals horaris pel carilló. EMISSIÓ DEDICADA A LA DONA. Sintonia. El plat del dia. Converses i consells, sobre temes femenins.

1230.—MÚSICA VARIADA en discos. 1300.—INFORMACIÓ FINANCERA

1345.—Guia informativa d'espectacles barcelonins CINEMES, TEATRES i DIVERSOS.

1400.—HORA EXACTA. NOTICIARI PHILIPS «Edició del migdia». Servei informatiu de notícies.

1405.—MÚSICA VARIADA en discos.

Programes seleccionats

(De 20 hores d'avui a 24 hores de demà)

AVUI
2000.—BRUSSEL-LES: Festival Tschalkowsky.
2110.—LUXEMBURG: Concert simfònic amb col·laboració del violoncellista Robert Maas.
2210.—RADIO ASSOCIACIÓ DE CATALUNYA: «Ràdio Teatre: «El Contramestre», comèdia dramàtica en tres actes, de Frederic Soler (Pitarra).
2215.—HUIZEN: Concert per l'Orquestra Marek Weber.

DEMA
1500.—SUISSA ALEMANYA: Concert Wagner.
1700.—BRESLAU: Recital de piano: «Trio en mi bemoll op. 100» (Schubert).
2000.—LONDRES NACIONAL: Festival Bach-Haendel.
2210.—RADIO ASSOCIACIÓ DE CATALUNYA: Recital d'orgue, per Joan Sunyer Sintes.
2405.—TOLOSA: Fantasia Radiofònica: «Au Caveau de Minuit».

RADIO-CRONICA

El gran pianista RUBINSTEIN a l'estudi de Ràdio Associació de Catalunya, durant el seu concert. (Foto obtinguda aquest migdia durant la seva única actuació radiofònica a Ràdio Associació de Catalunya). — (Foto Brangulí)

Rubinstein confidencial

Artur Rubinstein, a l'estudi de Ràdio Associació de Catalunya, en acabar el seu concert, en exclusivitat, per als nostres radiooients. L'escatol del magnesi. Unes mans nervioses amunt i avall del teclat del piano. Pel damunt d'aquest, el cap encorbat de l'artista es mou al compàs de les mans.

—Vaig estudiar a la meua ciutat nadiua i, després, a Berlín. Visc llargament a París. Sé viure idiomes: polonès, francès, castellà, alemany, etc. M'he fet una cultura, però, només en alemany. Llegeixo la premsa en català habitualment i, dels vostres escriptors, Guimerà em té el cor absolutament robat.

—Sóc de Varsòvia. Poseu que tinc de vint a cinquanta anys... i que visc tan intensament que ni esma tinc de trestar els records.

—Vaig estudiar a la meua ciutat nadiua i, després, a Berlín. Visc llargament a París. Sé viure idiomes: polonès, francès, castellà, alemany, etc. M'he fet una cultura, però, només en alemany. Llegeixo la premsa en català habitualment i, dels vostres escriptors, Guimerà em té el cor absolutament robat.

—Autors preferits? Depèn de l'estat d'esperit que hom tingui. Aquest estiu vaig enamorar-me d'un cop, de Beethoven, com si el descobrís de nou...

—Barcelona és una ciutat cada dia nova, cada dia més bella, més gran. Barcelona és una ciutat ideal. I ho puc afirmar després d'haver-hi donat més de 80 concerts i d'haver conegut una infinitat de països. Tieniu un clima meravellós — quin sol! — i sou la terra on s'ha fet i es fa la millor música espanyola: de nou me'n, d'entre els morts, que us citi Granados, Albéniz...

—D'anecdotes d'act? Moltes. Escriu que jo era un entranyable amic de Santiago Rossinyol, el qual, en una tanda de concerts, em deixà, en una sola setmana, tres vegades el seu bon piano... Recordo també que vaig donar tres concerts d'abonament al Palau, amb un ple

a vessar, sense cap anunci de premsa, car hi havia una vaga absoluta de les arts gràfiques...

—Els públics? El vianès, diria. Però, el de Barcelona... Temible i just! El vostre Liceu!

—La ràdio em féu tómer que ens prengué el públic. No ha estat així. L'ha educat, musicalment parlant, molt bé. Ara, els pares de família saben, en escoltar la ràdio, que llurs filles toquen lamentablement...

Els ulls de Rubinstein riuen. Els radiooients són a punt d'escoltar Chopin, Debussy, Ravel, Albéniz, Falla...

Les mans, àgils, acaricien el piano. Unes mans assegurades per la meravellosa quantitat de cinc milions de francs...

TOMAS ROIG I LLOP

Radio Noticiari

Will Rogers, la gran vedetta nord-americana, és fins ara la persona que ha cobrat una quantitat més important per actuar davant el micròfon, tenint en compte la durada de la seva actuació. L'any 1930 li foren lliurats 10.000 dòlars per una emissió que solament durà un quart d'hora.

La radiodifusió holandesa serà reorganitzada. Les emissores de retransmissió des de l'Estat d'Amsterdam, formada per representants del govern i representants de les societats radiofòniques. Huizen desapareixerà i serà reemplaçada per Kodwyk.

Hom va a construir a Praga un nou pal d'antena que augmentarà considerablement l'abast de Ràdio Praga. Aquest pal estarà proveït d'un dispositiu anti-fading. Les despeses d'instal·lació costaran mig milió de corones. L'antena actual serà utilitzada per l'emissora de telegrafia de Podiebrad.

A Suècia causa sensació una veu

femenina molt agradable que a diverses hores del dia dona l'hora exacta. Les paraules d'aquesta veu femenina són transmeses per les emissores de l'Estat i comentades per tots els radiooients. El fet de que aquesta veu oïda sigui a totes hores, dona lloc a moltes disputes, car algunes persones asseguren que és una senyoreta la que dona l'hora exacta, mentre d'altres

creuen, molt encertadament, que es tracta d'un dispositiu automàtic.

La gran emissora francesa P. T. Nord començarà a funcionar amb gran potència a partir del mes d'abril. La data de la inauguració de la nova emissora concordarà amb la de l'obertura de la Fira Comercial de Lille.

Una pagesa hongaresa parla davant el micròfon. — (Foto Keystone)

LES EMISSORES ESTRANGERES

(Programes des de les 20 d'avui fins a les 24 de demà)

Alger	941 kc/s.	318.8 m.	Londres Reg.	877 kc/s.	312.1 m.
Berlin (Tegel)	841 kc/s.	356.7 m.	Mila	814 kc/s.	368.6 m.
Breslau	950 kc/s.	315.8 m.	Moscú Com.	125 kc/s.	174 m.
Bruxelles	820 kc/s.	363.9 m.	Munich	749 kc/s.	405.4 m.
Bordeus	1077 kc/s.	278.5 m.	Palerm	565 kc/s.	531 m.
Budapest	546 kc/s.	549.5 m.	Poste Parisen	939 kc/s.	313.4 m.
Extrabour	839 kc/s.	345.2 m.	Ràdio Paris	182 kc/s.	1618.3 m.
Hamburg	904 kc/s.	331.9 m.	Praga	638 kc/s.	470.2 m.
Helsberg	1031 kc/s.	291 m.	Roma	713 kc/s.	420.8 m.
Hilversum	995 kc/s.	301.5 m.	Suïssa Alem.	556 kc/s.	536 m.
Huizen	100 kc/s.	187.5 m.	Suïssa Romanesca	677 kc/s.	443.1 m.
Langenberg	658 kc/s.	459.9 m.	Tolosa	913 kc/s.	328.6 m.
Luxemburg	230 kc/s.	1304 m.	Varsòvia	224 kc/s.	1399.1 m.
Leipzig	785 kc/s.	382.2 m.	Viena	1512 kc/s.	19.84 m.
Londres Natl.	1149 kc/s.	251.1 m.			

AVUI

2000.—ALGER: Música d'acordió. BERLIN: Concert: «Si jo fos jardiner».

G. F. HAENDEL
Escolteu aquesta nit, a les 20 hores, el Festival Haendel-Bach a «Londres Nacional»

Mousorgsky: «La Fiancé du Tzar, Rimski-Korsakov. ROMA: Comèdia: Continuació de les 1945.

2230.—LONDRES REGIONAL: Dancing.

2240.—LONDRES REGIONAL: Dancing.

2250.—LUXEMBURG: Música de dansa.

2255.—HILVERSUM: Dancing.

2300.—BUDAPEST: Dancing.

2305.—LANGENBERG: Retransmissió des de Francfort d'un concert de música de cambra.

2310.—LONDRES REGIONAL: Dancing.

2315.—LONDRES NACIONAL: Dancing.

2320.—TOLOSA: Concert per orquestra: «Le Trompette de Monsieur le Prince», obertura, Bain; «Berceuse», Capponi.

2325.—LONDRES REGIONAL: Dancing.

2330.—LONDRES NACIONAL: Dancing.

2335.—LONDRES REGIONAL: Dancing.

2340.—LONDRES NACIONAL: Dancing.

2345.—LONDRES REGIONAL: Dancing.

2350.—LONDRES NACIONAL: Dancing.

2355.—LONDRES REGIONAL: Dancing.

2400.—NORMANDIA: Dancing.

DEMA

1000.—NORMANDIA: Concert per orquestra: «Le Trompette de Monsieur le Prince», obertura, Bain; «Berceuse», Capponi.